

Kotiteollisuus, Selk

Olen niin vsynyt
tll kuuntelen yt,
tll kuuntelen itseni
vain isin kuulen ne henget, jotka
vievt minua,
raahaavat minut pois

Unessa nen talon, nen pihan,
joka kasvaa nyt
pitk hein
harja nojaa ulko-oveen
eik ikkunoista
kukaan katso ulos

Kuun kajo on jtynyt joen pintaan

Jostain pihalta, heinikosta lytyy
vanha kaivo
jos vain jaksaisi etsi
kvelen rantaan, saunalle
kivijalka
on koivikon peitossa

Kuun kajo on jtynyt joen pintaan
joutsenet uivat joessa mytvirtaan
niit lapsena katselin saunan luota
tahdoin matkata
niiden mukana

Kuun kajo on jtynyt seinn pintaan

Lapsuuden maisemista luulisi
lytvns
onnen hetki
tlt niit joutuisi hakemaan
enk uskalla penkoa,
uskalla muistaa

Kun hern on hiljaista
kuun kajo on jtynyt seinn pintaan
on tyytyminen vhn
jkaappiin,
kaukostimeen

Nyt sieluni tuijottaa minua
TV:n lumisateesta
ja kun katson sit vatsani yli
tiedn etten
ole yhtn mitn

Kuun kajo on jtynyt seinn pintaan